

**D. Marcvs Evangelista. Rodolphi Gvaltheri Tigurini in
Euangelium Iesu Christi secundum Marcum Homiliæ
CXXXIX.**

Gwalther, Rudolf

[S.l.], 1570

VD16 W 1048

Homilia CX. Et tunc quis uobis dixerit: Ecce hîc Christus, esse illic: ne credatis. Surgent enim pseudochristi & pseudoprophetæ, & edent signa ac prodigia ad seducendum, si fieri possit, etiam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71833)

vbi montem oliueti ab Hierosolymis itinere sabbati distare scribit. Etsi vero post Christi mortem
ceremonie legales cessare debuerunt, pro illius tamen temporis ratione Christus loquitur, et vobis
diximus) curare iubet, ne quam fugam remoram sibi injici patiantur. Et causam hanc per
reperit, dicens: Erunt enim dies illi afflictio, qualis non fuit a principio rerum conditarum, etc. In
ristime autem hoc dictum fuisse, mox patebit, si postremum hoc vrbis excidium & Iudaeae gentis
minioam in omnes terras dispersionem cum omnibus ijs conferas, quae vel in Aegypto, vel in
Babylone passi sunt. Ita vero fieri oportuit, cum in ipsum Dei filium scelus desegissent, ad cuius
spectum ipsa tellus exhorruit, et quod Sol videre noluit. Interim discant hoc loco vrbis excidium
ipsis sit futurum, qui hodie adhuc Christum in membris suis persequuntur, et crudeli rabie in excidium
illius furiunt, quam ipse oculi sui pupilla cbariorem habet. Vide Zach. 2. &c.

Matth. 27.

Consolationem
piorum inter
ferit.

At ne pij quoque, ex his desperandi occasione arriperent, consolatione interserit Christus, dicens
Nisi Dominus decurtasset dies illos, nulla caro seruaretur: sed propter electos, quos elegit, decur
uit dies illos. De Iudaeae gente loquitur, quae tota esset peritura, nisi Deus hostium rabiem frenasset
& afflictionibus finem vel modum imponeret. Et sane miraculi instar est, quod cum Iudaei
bus populus exosi fuerint, maxime Romanis, penes quos tunc erat totius orbis imperium, non
omnes extincti sint. Sed causam ostendit Christus, quando Deum propter electos suos dies illos
Etiam decurtauisse ait. Respicit autem ad Dei decretum, qui iam olim per Isaiam & alios proph
tas praedixerat, ex Iudaeorum reliquijs ecclesiam suam in statu arri oportere. Factum hoc per
Electio gratui
ta.

Isaie 1. & 10.
Ioel. 2. &c.

Electio gratui
ta. & alios Iudaeorum, qui Euangelio crediderunt. Electos vero nominat, cum credentes dicitur
tuisset, ut salutis tam publicae quam privatae fontes in mera & libera Dei gratia commo
abq; illo operum nostrorum respectu suos ante mundi constitutionem elegit, ut eis in fine suo
Christo saluos faceret. Nobis vero obseruanda venit Dei bonitas simul & prudentia, quae
tas gentes interdum vniuersali excidio delere videatur, semper tamen electorum suorum curam
habet, & illos inter medias tribulationes conseruat. Nonne enim suos, & vbi Petrus scribit, non
etiam pios ex tentatione eripere, iniustos autem in diem iudicij puniendos seruat. Et Christus
meas (inquit) nemo potest & manu mea rapere. Nec exempla desunt, quae docent, ut Deus inter
Et Lothum & Sodomis iam iam perituris angelorum ministerio eduxit. Nec semel inter Iudaeos
& Aegyptios distinxit, cum hi quidem sua impietatis poenas darent, illi vero ipsius manus
regerentur. Similiter decem Israelitarum tribus in captiuitatem abductas fuisse legimus, salu
huc regno Iuda, in quo purior Dei cultus florebat. Consolentur nos ista, nec eorum ratiocinatio
mur, qui vni omnibus persuaeant impietatis studium, nullum inter pios & impios discrimen
mani. Nam, ut diximus, suorum curam habet Deus, & licet eos affligat interdum, subleuat
est, nec illos supra vires tentari patitur, sed facit ut consolationes abundant, vbi afflictiones
& grauiore incidunt. E contra non est, quod sibi ipsis ob externam fidei professionem & religio
tas promissiones blandiantur hypocrisis, quasi perpetuo Deum sibi propitium habituri sint, ut
pereuntibus pij quoque, periclitentur. Facile enim Deus inter suos & illos discernet, & praec
iudicem iustum experientur, qui nunc inani praetextu aduersus minas ipsius nituntur. Facili
ille, ut inter tot & tanta ira ipsius indicia horum memores, ab impuri mundi studio discerant
vni Christo consecrari, fidei puritatem teneamus constanter, ut & huius seculi calamitates
fugere, & regni caelestis hereditate olim frui possimus, in Christo Iesu Domino nostro, cui ad
meditatio, honor, gloria & potestas in aeternum. Amen.

Electio in medijs
tribulationibus
seruantur.

2. Pet. 2.
Ioan. 10.

Exod. 8. 9. 10.
12. &c.

1. Cor. 10.
2. Cor. 1.

H O M I L I A C X.

Et tunc si quis uobis dixerit: Ecce hic Christus, ecce illic: ne creda
tis. Surgent enim pseudochristi & pseudoprophetae, & edent signa &
prodigia ad seducendum, si fieri possit, etiam electos. Vos autem caue
te: ecce, praedixi uobis omnia.

Dominus & Saluator noster Iesus Christus de urbis & templi excidio ita differit, ut simul di-
 Argumentum
 & usus prae-
 sentis loci.
 scipulos diligenter admo-
 neatur. Et ca-
 ram
 o rerum conditum
 excidium & Iudaeae
 vel in Aegyptu
 caelus designasset
 iscant hoc loco
 ur, & crudelitate
 h. 2. &c.
 onie interfecit
 er electos, quos
 Deus hostium
 ar est, quod cum
 rias orbis imperium
 opter electos suos
 im per Isaac &
 rre. Factum hoc
 minar, cum credent
 a Dei gratia com
 me legi, ut eos in
 mul & providentia
 en electorum suum
 os, & ut Petrus
 ndos servare. Et
 que docent, ut
 m suis per actum
 exit. Nec semel
 illi vero ipsius
 ctas fuisse legimus,
 a, nec eorum
 ios & impios
 fficit interdum,
 bundent, ubi
 dei professionem
 proprium habitum
 illos discernit,
 ipsum nuntium.
 i mundi studij
 nius fecit eadem
 Domino nostrum

Admonitionem paucis verbis comprehensam praemittit. Tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic Christus, ecce illicne credatis. Sensus est, non habendam esse fidem iis, qui Salutatores novos & novas salu-
 rationes hinc inde sunt monstraturi. Et mox causam subiicit: Surgent enim pseudochristi & pseudo-
 prophetas, & edent signa ac prodigia ad seducendum, si fieri possint, etiam electos. Clarius tamen haec
 apud Mattheum exprimitur, ubi illos Christum in deserto & penetrabilibus seu locis probe con-
 clusit monstraturos ait. Vbi primò considerandum venit, qui nam falsi illi Christi & falsi prophe-
 tae sint. Quod illico patebit, si quis verus Christus & verus propheta sit, intelligamus. Scimus autem
 olim Christos vel sanctos dictos fuisse Reges & Sacerdotes: eo quòd ex Dei instituto in ditione publi-
 ca & solenni initiarentur, quae spiritus sancti dona adumbrabat, quibus illos cum primis instructos
 esse oportet. Ex eo more promissus ille humani generis Saluator nomen accepit, ut Hebraeus Mes-
 sias, Graecis vero Christus dictus sit: eo quòd illum Deus ab aeterno ecclesiae suae Regem & Sacerdo-
 tem constituit, & eundem quoad humanam naturam unxit oleo laetitiae praefatoribus suis, quando
 spiritus sanctus visibili specie super illum descendit, & mansit, sicuti Ioannes testatur. Christus ergo
 verus est unicus ille Dei filius, qui cum patri ab aeterno coequalis esset, praefinito tempore ex Ma-
 ria virgine homo factus, omnia ea praefuit, quae Regis & Sacerdotis sunt officia. Primò enim ut
 Sacerdotem verum ageret, Dei patris voluntate perfecte docuit, adhaec semetipsum in ara crucis pro
 totius mundi peccatis hostiam sufficientem immolavit, & in caelum subuectus pro nobis intercedit, ut
 per ipsum nobis ad throni gratiam accessus pateat. Deinde ne Regis officio desisset, populum suum, quem
 illi pater dederat, ex diaboli potestate afferuit, illum foras eiecit, suos vero legibus vitae aeternae in-
 struxit, & eosdem omni benedictione spiritali ditatos aduersus omnem hostilem potentiam perpetuo
 protegit atque tuetur. Et quia haec omnia in vno Christo habentur, Apostoli in hoc vno omne salutem
 contineri docent, nec vllum aliud nomen sub caelo hominibus datum esse testantur, in quo salutem con-
 sequi liceat. Vt vero vnus hic Christus huc Saluator est verus, ita veri etiam prophetae sunt, qui vnum
 hunc docent, ad vnum hunc suos auditores remittunt, & in vno hoc monstrant quacumque hominibus
 ad salutem sunt necessaria. E contra falsi Christi sunt, qui Dei filio debitum honorem sacrilego au-
 su sibipsum vendicant, dum sese populi Dei redemptores, sacerdotes & reges, adeoque ecclesiae caput con-
 stituunt. Falsi autem prophetae sunt, qui tales commendant, & salutem apud illos querere docent. Quoad
 vero Iudaeos, ante urbis excidium falsos Christos exortos fuisse, nusquam ex Iosepho ostendimus. Erant
 enim qui omnium animis Messiae promissi (quem illi regem terrenum somniabant) expectatione su-
 spensis, vulgi simplicitate turpiter abutebantur, seque à Deo missos populi liberatores esse vendicabant.
 Cum vero idem plerumque metu Romanorum praesidium in deserto laterent, vel in locis munitioribus se-
 se clanculum continerent, suos interim habebant emissarios, qui magnificis promissis populum ad il-
 los educebant, quasi Messiam inuenturi essent, cuius opera & auxilio ex Romanorum tyrannide li-
 berarentur. Et cum plerumque illorum Magos fuisse tradat Iosephus, non dubium est, quin miraculis et pro-
 digijs sibi fidem fecerint apud rude vulgus, quod plerumque & sano de rebus iudicio destituitur.
 Illorum certe dolis multos perijisse constat, ut non temere Christus illos cauendos esse monuerit.

Ceterum ut Iudaeae gentis dispersione & miserabile urbis excidium pseudochristi & pseudo-
 phetae praecesserunt: Ita idem illi, quid nouissimis temporibus futurum esset, adumbrauerunt, & ex
 Pseudochristi
 & Pseudopro-
 phetae

De falsis Chri-
 stis & pseudo-
 prophetis ad-
 monet.

Christus verus.

Psal. 43.
 Ioan. 1.

Ioan. 15.
 Ioan. 8.

Hebr. 4.
 Math. 12.

Ioan. 12.
 Ephes. 1.

Isaie 49.
 Act. 4.

Falsi Christi.

Homil. 107.

Pseudochristi
 & Pseudopro-
 phetae

ecce illic: ne crede-
 re. & edent signa
 os. Vos autem

pbeta nauisti mi seculi. 2. Theff. 2.

Apoc. 2.

Postills.

Psal. 80.

Ciboria sacra pro Eucharistie conseruatione.

Festum corporis Christi.

Apostolorum interpretatione patet, hunc locum de illis etiam exponi debere, qui iam seculis ante Christum orbem suis imposturis turbauerant. Paulus certe, priusquam magnus ille dies Diocetiani nati, non modo vulgares impostores, sed Antichristum ipsum in ecclesia oriturum dicit, qui diuinitates sibi vendicet, & cuius aduentus sit secundum operationem satanae, cum omni potentia, & signis & prodigijs mendacibus, & cum omni deceptione iniustitiae. Quin illum iam tunc quando illa scribat Apostolus, mysterium iniquitatis operari querebatur, nimirum quod sacra ritibus aduolentibus sectas & haereses excitare cepit, quales Nazareorum, Cerinthiorum, Ebionitarum & Nicolaitarum fuerunt, per quos Antichristo illi magno viam sterneret. Secuta est Episcoporum auctoritas, qui de primatu contenderunt, quem tandem Bonifacius II. 1. a Phoca Imperatore obtinuit. Inter conuentiones vero istas simulachra in ecclesiam inuenta sunt, & auctus quotidie ceremoniarum numerus, sub quibus verae pietatis studium indies magis elanguit: maxime postquam Carolus Magnus potentiam sua auctoritate stabilivit, a quibus ipse Occidentis Imperium accepit. Tunc enim quod pro uerbo dicitur, Religio peperit diuitias, & filia deuorauit matrem. Nec parum momenta ad superstitiones attulit, quod ex illius iussu Paulus Varnenfridus lectiones Evangelicorum, quae Postillas uocant, excerptis, quae Dominicus diebus in ecclesijs recitari uentur, intermissis & aduolentibus Alistimorum patrum more, qui integros scripturae libros praelitere & populo Christiano exponere solebant. Ea enim occasione factum est, ut scripturae sacrae magna ex parte mutilatae uoluerint, praefati ministri in illis minori diligentia sine uersati, & multi e vulgo non alias scripturas recitari tarent, quam Dominicales illas, quas solas praeligi audiebant. Caepe mos ille, ut historicis testibus circa annum 806. Nec obscuris prodigijs Deus testatur, est, ecclesijs reuerentiam immiserit, quando illo tempore Luna uno & eodem anno ter, Sol autem semel defecit. Nam tunc quoque Diocetianum cultum cepisse constat, & non multo post crescente indies ceremoniarum numero & Episcoporum ambitione, sub anno 844. de reali & corporali Iesu Christi in Sacramento altaris praesentia, & eius substantiatione disputari ceptum est, sicuti ex Bertrami libris, ex Caroli Calui mandata ea res scriptis, colligere licet. Sedebat tunc in Romana sede Sergius I. qui cum antea Os portu diceret, primus inter Pontifices nomen mutauit: quo omne nimirum Deus testatur, iam in fortibus uisibus illud fatale, quo aperit saltu (ut Psaltes ait) Calidonio illo multum ferociter uita ipsius uoluerit esse, & deflectionis auctor futurus ipsi, qui in baptismo uini Christo nomen dedissent. Vt primus ista opinio obtinuit, ipse Christus, uerus Dei & Mariae uirginis filius, diuersi in locis monstrari, quari & adorari cepit. Nam non modo inter media sacra Christus corporaliter adesse creditum, sed Honorius III. sub annum Christi nati 1225. panem mysticum in loca certa recondi, & religiosose asseruari, adeoque coli & adorari praecepit, cuius decretum lib. 3. Decretalium De celebratione Missarum tale habetur: Ne propter incuriam sacerdotum diuina indignatio grauius ex actibus, praecipiendo mandamus, quatenus a sacerdotibus Eucharistia in loco singulari, mundo & signata semper honorifice collocata deuote & fideliter conseruetur. Sacerdos uero frequenter deos & uoluerit suam, ut cum in celebratione Missarum eleuatur hostia salutaris, se reuenter inclinet, aliter faciens cum eam desert presbyter ad infirmum. Quid uero ista mandari opus erat, si iam olim diuinitas ea auctoritate & ueteris ecclesiae usu fuissent confirmata? Hic ergo nouus Christus excoctus, qui non ex Dauidis semine per spiritum sancti operationem homo factus, sed uerborum ueritate uinis & uini substantia enatus, pro peccatis hominum in altari immolaretur. Eidem postea scriptum, quod Corporis Christi uocant, Urbanus III. instituit, anno Domini 1264. Ad uerum omnia ea in orbe Christiano facta sunt, et hodie adhuc sunt, quae futura Christus praedixit, ipsi qui uerus Deus & homo est, realiter & corporaliter monstratur in altari sacramento, & populo audiuntur uoces ille. Ecce hic Christus: Ecce in hoc ciborio uel adicula, ecce in isto tabernaculo in ista theca Christus Deus & homo continetur. Ecce in uel sub hoc pane uerum Christi corpus substantiatur offerretur, atque percipitur. Nec illud modo, uerumeriam quacumque Dei filius faceret merito nobis acquisiuit, & apud illum solum quari debent, diuersi loci asstringit, & hinc uerum monstrari solent: qualia sunt, Remissio peccatorum, gratia Dei, salus & uita aeterna. Nota enim in templorum & altarium inscriptiones, quae illic plenariam peccatorum remissionem inueniuntur.

Notae sunt imaginum ficticiae laudes, quae eo nomine commendantur, quod ad se venientibus Dei gratiam & peccatorum remissionem conferant. Taceo Romanorum Pontificum Bullas & indulgentias, quae hoc ipsum magna impudentia pollicentur, quod nemo praeter Christum praestare potest. Monstratur ergo Christus in deserto, monstratur in penetralibus, monstratur sub panis & vini speciebus. Monstratur illius meritum apud aras, sacella, imagines: monstratur item in monachorum cenobijs, monstratur in vili membrana & plumbo, monstratur in cucullis, in aquae benedicta aspersio-nibus, denique in nolarum vel campanarum sono, quem non minimam cultus diuini partem homines superstitiosi constitunt, & eodem animas a corporibus digressas non parum adiuuari docent.

Quibus vero argumentis ista probant atque tuentur? Solent quidem Apostolorum auctoritatem & exempla iactare, & interdum scripturis male detortis abuti: sed praecipua illis spes in miraculis & prodigijs sita est, quae vel olim edita fuisse apud rude vulgus praedicant, vel noua & recentia con-fingunt. Facit hic vniuersum illud transubstantiationis negotium, quod modo ineffabili & miracu-losa confieri, & iam olim miraculis infinitis comprobatum esse fabulantur, cum alibi hostia consecra-ta sanguinem sudarint, alibi in illis infantis imago repente visa sit, alibi ex incendio intacta euase-rint. Verantur item in omnium ore miracula imaginum siue simulacrorum, quorum alia locuta est, alia ambulauisse, alia fleuisse, alia ad se confugientibus aut etiam vota nuncupantibus opem tu-isse dicitur. Et ut vetera omittamus, recens est adhuc furoris illius memoria, quo homines repente correpti ad Mariam Ratisponensem, quam speciosam dixere, conturrerunt. Poterant istis adnume-rari Monachorum fraudes, qui mirificis prestigijs & incantationibus simplices & incautos delu-derunt. Nec negari potest, eam fuisse multis in locis miraculorum auctoritatem et verisimilitudine, ut cordati quoque & religiosi homines non leuem dubitandi occasionem inde acceperint: & hodie etiam multorum fides tentatur, dum ista vel ipsi coram vident, vel ab alijs praedicari audiunt. Sed hoc illud est quod in praesenti Christus dicit, oriturus pseudochristos & pseudoprophetas, qui signa & prodigia edant, quibus electi quoque, si fieri possit, seducantur.

Miracula pseudochristorum.

At quaerit aliquis, Cur ista fieri patiatur Deus? Vbi facilis est responsio: Iusto nimirum Dei iudicio fieri, siue reprobos spectes, siue pios & electos, Quoad enim illos, equum est, ut eiusmodi prestigijs ludifcentur, qui oblatam verbi Dei doctrinam ingrati reijciunt. Et in Iudaeis hoc manifestius est, quam ut multis demonstrari oporteat. Nam venerat ad illos Dei filius, saluis rationem pure tra-diderat, doctrinam miraculis veris & salutariibus confirmarat, quae simul ipsum Messiam & verum humani generis redemptorem esse testabantur. At non mouerunt haec omnia infelices homines, quo-rum corda auaritia & ambitio indurauerat: qui non contenti veritatis doctrinam spreuisse, insuper il-lum in crucem suffixerunt, & mox Apostolos quoque crudeliter persecuti sunt. Quis ergo dignos fuisse negauerit, qui impostoribus preda fieret, & magicis prestigijs deciperentur? Eandem esse hominum nouissimi seculi conditionem, Paulus testatur. Cum enim de Antichristo (ut supra diximus) verba fecisset, mox illum in eos modo grassaturum ait, qui veritatis dilectione non recipiunt, ut salui fiant. Ideo (inquit) mittet illis Deus efficaciam erroris, id est, erroris siue illusionem efficacissimam, ut cre-dant mendacio, ut omnes iudicentur, qui non crediderunt veritati, sed approbauerunt iniustitiam. Et eodem facit, quod idem Apostolus de hominibus nouissimi seculi alibi vaticinatur, qui veritatis do-ctrinam non admittunt, sed ipsi sibi doctores coacervantur, qui prauis cupiditatibus ipsorum consenta nea loquantur. Atqui tales hodie passim regnant, qui & veritatis lucem hostiliter insectantur, & manifestos errores publice propugnant, proque stabilenda Pontificum tyrannide in fratres suos ferro & igne grassantur. Nullam ergo illis iniuriam facit Deus, quando eos ita decipi & excaccari pati-tur, ut veritatis lucem nec videre nec palpare possint. Quo ad pios autem, illos quoque, signis eiusmodi exerceri prodest, ut fides illorum probata fiat: Quae de re Deus per Moysen Israelitas olim admonuit, dicens: Si surrexerit in medio tui propheta, aut qui somnium somniet, dederitque tibi aut signum aut portentum, euenieritque signum aut portentum, quod praedixit tibi, dixerit autem, Eamus post deos alios, quos non nouimus, & seruiemus eis: non audies verba prophetae illius aut somniatoris, quia tentat vos Dominus Deus vester, num ametis Dominum Deum vestrum ex toto corde vestro, etc. Et haec quidem ipsa illis quoque opponimus, qui miracula hodie allegant in ijs defendendis, quae Dei verbo pa-lam aduersantur. Vera enim miracula ea modo censerentur, quae veritatem sacris literis compre-

Cur ista fieri patiatur Deus?

2. Thess. 2.

2. Tim. 4.

Deut. 13.

Galat. 1.

Electoꝝ salu
certa.

1. Ioan. 3.

2. Cor. 1. 5. & c.

2. Tim. 3.

Ioannis 10.

Ephef. 1.

Ne creditis.

Ne exeat.

1. Timoth. 2.

Ioan. 4.

Matth. 23.

Matth. 16.

1. Corinth. 1.

hensam suo testimonio stabiliunt. Quod si qua hanc oppugnant, ea fidem nullam merentur. sed non
numerari debent, de quibus in presenti agitur. Cur enim miraculis nullo Dei verbo mirantibus
datur, quando ne angelo quidem credendum esse Apostolus monet, si Euangelium aliud praedicat. Quod
potius fidem nostram ideò tentari cogitemus, ut alijs exemplo sit, et nos illius constantia firmemus.

At hic multae consolationis plenum est, quod etsi miraculorum eiusmodi magnam efficaciam pro
Christus testetur, à periculo tamen electos eximit, qui illis superari et seduci nequeant. Etsi enim
credendum dubitent atq; vacillent, manet tamen in illis semen filiorum Dei, et spiritus arduus, cuius
suggestione et potenti Dei manu in viam reducantur. Nonne etiam Deus qui suis sine, nec sine
Christus sibi eripi paritur. Plurimum verò facit ad salutis nostrae certam et infallibilem salutem,
quod illam non in nostro arbitrio ad omne malum proclivi, nec in nostris viribus, sed in mera Dei
gratia consistere audimus, qui nos ab aeterno elegit, et cuius electio et vocatio perpetua est, et
quod illum eius penitere nequit. Vide Rom. 11. et 8.

Sed tempus est videre, quid fieri velit Christus, quando impostores eiusmodi oriuntur. Primum
ne illis credamus, monet. Quasi dicat: Dicant illi quodcumq; volent, et signis quoq; stupendi iustitiae
Et confirmet, vos tamen illis non debetis credere, nec vos illis praeberet circumducendos. At quia
praesenti causa monet, ad omnia alia transferri debet, quae in salutis et fidei negotio, Dei verbo
nec et contraria traduntur. Docet illud vnum Deum invocare, vni illi consistere, in Christo esse
vere iustitiam et salutem, qui nobis mediator et advocatus à patre datus sit. Illa ergo confirmet
mus, nec vlla eorum auctoritate moueamur, qui contrarium docent. Christo enim clamante, Ne
datis, corrui vniuersa patrum, Pontificum et Conciliorum aliud iudicium auctoritas. Deinde
apud Matthaeum addit: Ne exeat, nimirum post illos, qui Christum et salutem in deserto
firant. Et quidem quoad Iudeos, non debuerunt illi eos audire, qui ipsi nonos Saluatores pollicen
tur. Nobis verò idem praecipitur, ne ab ecclesia, quae vnum Christum agnoscit, exeamus post eos, qui
nouos mediatores et nouas salutis rationes excogitant. Cur enim à Christo et ecclesia esse dissi
mus, quando in hac vita per illum salus obtingit? At breui hoc praecipio enervitur, nimirum si
statio eorum, qui pro corporum et animarum salute peregrinationes religioas instituerunt, quod Dei
tia locis certis alligata, et non vbiq; praesens sit illi ex fide invocantibus. Vni enim Christus pro
vno contenti sumus, qui iam non in terris hisce corporaliter, sed spiritu suo et meriti gratia vbiq;
sensus est, nec suos vspiciam sua ope et protectione destituit. Et ista conclusionem subiicit, grauius admo
dum, dicens: Vos ergo caute, ecce praedixi vobis. Ita verò securos excitat, ne quis electionis fidei
abutarur? simulq; excusationem omnem illis adimit, qui seducuntur. Quid enim praeterquam
secuti sunt, à quibus cauere Christus tam grauius praecipit? In horum consideratione diligenter
hodie versemur, nec illorū rationibus moueamur, quibus leuiculus videtur à fidei et religionis
la, per Christū nobis tradita, desistere post eos, qui Christi nomen vel honore in sese trāsferunt.
tur enim hic de animarum salute, cuius iactura nullis opibus reparari potest. Contra tunc caute
vno Christo Iesu, qui nobis à Deo patre iustitia et satisfactio et sanctificatio factus est. Quomodo
aspernantur, ij et aeterna vita excidunt, et in praesenti hac Antichristi aribus in omne genus per
culorum abducuntur: cuius rei exempla in historijs passim sunt obuia. Reuelant autem
sum nobis benignus Deus. Agnoscamus ergo beneficium ipsius, et omnis omnibus qua
dus vel huius princeps obijcit, vni illi adhaereamus, et inter pericula fidem in illum tenemus
cussam, eandemq; assiduo innocentia et charitatis studio testemur. Ipsi debetur benedictio, honor
ria et potestas in aeternum. Amen.

HOMILIA CXI.

Ceterum in diebus illis post afflictionem istam Sol obscurabitur, et
luna non dabit splendorem suum: et stellae caeli excident, et potestates quae
in caelis sunt, concutientur. Et tunc uidebunt filii hominis uenientem
in nubibus cum potestate multa et gloria. Et tunc mittet angelos suos, et
coget electos suos à quatuor ventis, ab extremo terrae usque ad extre
mum